

РЕШЕНИЕ

№ 1782

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **40** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от ЗД [фирма] срещу Решение № 813/27.10.2021г. по НАХД № 11397/2021г. на СРС, НО, 96 състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-582/16.07.2021г., издадено от заместник-председателя на КФН, с което на дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лева на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на КЗ за извършено нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

В касационната жалба са изложени доводи, че постановеното решение е незаконосъобразно. Касационният жалбоподател твърди, че нарушението не е повторно, поради което е неправилна наложената с издаденото наказателно постановление санкция. Същият твърди, че в АУАН се съдържат факти за извършено нарушение по чл. 108 от КЗ, но няма данни да е налице предишно извършено нарушение от същия вид. Посочва, че процесното НП не съответства на фактичката обстановка, описана в АУАН, тъй като в него е посочено, че извършеното нарушение е повторно. Моли се обжалваното решение да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Комисия за финансов надзор – в съдебно заседание се представлява от юрк. Г., който оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Ц., която счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

Във връзка с настъпило застрахователно събитие – ПТП, на 29.12.2020 г. в ЗД [фирма] била предявена претенция № [ЕГН] от Д. К.. Претенцията била предявена на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, полица № ВГ/02/120001851868, с която е застрахована отговорността на водача на л.а. марка „Х. С.“ с рег. [рег.номер на МПС], който поради неспазване на правилата за движение е причинил ПТП с лек автомобил „С. Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на М. И. К., на който са причинени щети.

При завеждане на претенцията били представени относими документи за определяне на основанията и размера на застрахователното обезщетение, като на същата дата – 29.12.2020 г., е извършен оглед на автомобила. След 29.12.2020 г. ЗД [фирма] не е изисквало допълнителни доказателства от ползвателя на застрахователната услуга.

На 20.05.2021 г. ЗД [фирма] изплатило в полза на увреденото лице по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, по банкова сметка на М. И. К., обезщетение в размер на 481.69 лева.

По случая била образувана проверка, в хода на която проверяващите служители от КФН изискали цялата налична документация по образуваната в ЗД [фирма] застрахователна претенция, като с писмо с вх. № 91-02-601 от 28.05.2021 г. ЗД [фирма] изпратило на КФН официален отговор, ведно с цялата документация по претенцията.

В резултат на констатациите, бил съставен АУАН № Р-06-507/08.06.2021 г.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено НП № Р-10-582/16.07.2021 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

СРС правилно е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН. В тях са посочени фактите, относими към установяване на нарушението и определяне на вида му, както и нарушената законова разпоредба. При съставянето им са спазени изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Същите са предявени по реда на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. АУАН и НП са съставени от компетентни органи. При издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ е предвидено, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: т. 1. определи и изплати размера на обезщетението или

застрахователната сума, или т. 2 мотивирано откаже плащането. Съгласно чл. 496, ал. 1 от КЗ срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 от КЗ пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител. Според разпоредбата на чл. 108, ал. 3 от КЗ, когато не са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, се прилага срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ. С оглед на изричното разграничение по чл. 108, ал. 3 от КЗ, при претенция по застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ застрахователят трябва да се произнесе по нея, в срок от 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, за установяване на основанието и размера ѝ.

Видно от събраните доказателства в хода на съдебното производство пред въззивната инстанция, ЗД [фирма] не е изискала допълнителни доказателства за установяване на основанието и размера на претенцията, поради което за дружеството е възникнало задължение в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ да се произнесе по същата. Последното представено доказателство по претенцията е от 29.12.2020 г., поради което произнасянето е следвало да бъде направено не по-късно от 20.01.2021 г. Застрахователят се е произнесъл с плащане на застрахователно обезщетение едва на 20.05.2021 г. Правилен е изводът на районния съд, че извършеното нарушение е повторно по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ. Видно от събраните в хода на съдебното производство доказателства, нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на Наказателно постановление № Р-10-821/17.09.2019 г., влязло в сила на 16.03.2020 г., с което е наложено наказание за същото по вид нарушение.

Съгласно чл. 644, ал. 2 от КЗ при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 за нарушение на разпоредбите на КЗ е от 2000 до 40 000 лв. Определената „имуществена санкция“ е в размер близък до законоустановения минимум, поради което същата не следва да бъде намалена.

С оглед формалния характер на извършеното нарушение и степента на засягане на обществените отношения, касационната инстанция изцяло споделя доводите на районния съд относно неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН към конкретния случай, поради което не намира за необходимо да преповтаря изложеното от него в тази насока.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27 е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 813/27.10.2021 по НАХД № 11397/2021 г. на СРС, НО,

96 състав.

ОСЪЖДА ЗД [фирма], с ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителните директори С. П. и К. К., да заплати на КФН сумата от 80/осемдесет/лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.